

Handelingen 2:14

“Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn stem en sprak tot hen: ‘Gij Joodse mannen en gij allen die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend en laat mijn woorden tot uw oren ingaan.’”

1 wat de Heilige Geest doet

2 hoe de Heilige Geest dat doet

Gemeente,

Onze kinderen kennen het wel: je hebt twee tekeningen naast elkaar die heel veel op elkaar lijken. En eronder staat: zoek de verschillen tussen twee plaatjes. Vijf, of 8, of 10 verschillen. Zoiets gaan we vanmorgen ook doen. Twee plaatjes. We hebben twee stukjes uit de Bijbel gelezen en dat zijn als het ware twee plaatjes. Kijk maar goed.

1 wat de Heilige Geest doet

Het ene plaatje is Lucas 22. Je ziet Petrus zitten. Bij een kolenvuur. Hij zit midden tussen een paar andere mensen. En één ervan zegt iets. Een dienstmeisje, een slavin. “Jij was toch ook bij de Heere Jezus?” En Petrus schrikt enorm. Hij word zo bang. Bang dat hem iets overkomt, dat ze hem wat doen. Ze hebben immers Jezus al gevangen genomen en weggevoerd, straks doen ze het hem ook. Hij is zo bang dat hem iets wordt gedaan dat hij zegt: Welnee. Helemaal niet. Ik zweer dat ik niks met Jezus te maken en niks van Hem weet. Petrus verloochent de Heere Jezus, zo noemen we dat.

Dan het tweede plaatje. Handelingen 2. Weer zien we Petrus. En nu met een heleboel mensen voor hem. Duizenden. Die het allemaal hebben over wat er is gebeurd. Geluid van de storm, tongen van vuur, iedereen kan in elke taal de apostelen horen. Ze denken van alles: dat die mensen dronken zijn, dat er een onverklaarbaar iets is gebeurd, of ze weten het niet. Maar nu is Petrus gaan staan. En hij verheft zijn stem, want hij wil dat iedereen hem kan horen. En hij wil ook dat ze het onthouden en verstaan. Laat mijn woorden tot uw oren ingaan. Dus niet langs je heen, niet oor in en oor uit, maar laat het tot uw oren ingaan en zo door uw oren terechtkomen in uw hart. Petrus belijdt de Heere Jezus, zo noemen we dat.

Twee plaatjes. Maar nu de verschillen. Kijk, op allebei de plaatjes zien we Petrus. Daarin lijken ze op elkaar. Maar er zijn ook verschillen, zelfs hele grote, je hoeft niet eens goed te zoeken om ze te zien. Vier verschillen zijn er zeker wel.

Het eerste verschil is het aantal mensen op het plaatje. In Lucas 22 één slavin en nog wat anderen bij het kolenvuurtje. En alleen die slavin die zegt wat tegen hem. In Handelingen 2 duizenden mensen. Die allemaal door elkaar praten over wat er is gebeurd.

Het tweede verschil: op dat eerste plaatje zie je Petrus, die wel weg had willen kruipen. Die wel had gewild dat ze hem niet hadden gezien en dat ze maar niks hadden gevraagd. Had hij maar ongemerkt kunnen blijven, dan zou niemand wat vragen.

Maar in Handelingen 2 zien we Petrus die is gaan staan. Die zijn stem verheft. Hij wil dus graag gehoord worden. Hij wil graag wat zeggen tegen al die mensen die daar zijn. Een groot verschil. Ook nu nog. Want we trekken het nu door naar onszelf. Op dat ene plaatje doe je net als Petrus. Je probeert je zo te gedragen, op school, op werk, op een club of bij vrienden dat ze niks aan je merken. Dat ze je niks vragen. Daarom bidt en dank je niet rond je eten, of heel snel en heel onopvallend. Daarom lach je mee als zij ook lachen. En daarom doe je net alsof je hetzelfde hebt gezien en gedaan als waar zij het over hebben. En als ze met z'n allen ergens naar toegaan, naar een film of café of sdwa, dan doe je ook enthousiast. Is dat ons plaatje? Herken je jezelf daarop? Niet op vallen, hopen dat ze niks merken.

Of: op dat andere plaatje. Net als Handelingen 2. Je hoopt dat je gelegenheid krijgt. Dat je gelegenheid krijgt zodat veel mensen het kunnen horen. Dat je gelegenheid krijgt om iets te belijden, over Jezus, over God, over de Bijbel. Dat is je verlangen. 's Morgens als je je ochtendgebed doet. Heere, wilt U zulke gelegenheden geven. Daarom alleen al bid en dank je rond het eten, of lees je Bijbel in de trein, kleed je je zedig en als man of als vrouw. Misschien vragen ze er wel iets over. Misschien geeft het wel gelegenheid om iets te mogen zeggen van de HEERE.

Het derde verschil: Op dat eerste plaatje, Lucas 22, wordt Petrus echt iets gevraagd. Was jij ook bij Jezus? Petrus moet wel. Hij kan niet doen alsof hij niks gehoord heeft of alsof het voor iemand anders was bedoeld. En dan belijdt hij niet, maar hij verloochent. Op het tweede plaatje, Handelingen 2, wordt Petrus eigenlijk niks gevraagd. Mensen praten over wat ze hebben gezien en vinden er het hunnen van. En toch, en toch kan Petrus zijn mond niet houden, toch belijdt hij de Heere. Een groot verschil. Ook nu nog. We trekken ook dit door naar onszelf. Op dat ene plaatje doe net als Petrus. Ze vragen je rechtstreeks of je in God gelooft, naar de kerk gaat, maar je zwijgt, je mompelt wat onverstaanbaars, je verloochent. Is dat ons plaatje, herken je je op dat plaatje?

Of: dat andere plaatje. Ze vragen je niks, maar er wordt gepraat en ze hebben het over God bijvoorbeeld. Of over de kerk. Of over sterven. En er vliegt van alles langs. Och, het is allemaal dezelfde God. Laten we maar goed zijn voor elkaar dan heb je het belangrijkste te pakken. Kerken kun je beter kwijt als rijk zijn. Geef mij maar een zachte dood: in één keer weg met een hartstilstand is mijn wens, dan merk ik er niks van. En ja, je kunt het laten lopen..... Niks zeggen. Al die onwaarheden, leugens, maar laten spreken en niks erop zeggen. De waarheid verzwijgen. Herken je daarop?

Of: toch belijden. Als Petrus. Het niet kunnen laten om te belijden hoe het wel is. Wie God echt is, Wie Jezus is, wat echt goed sterven is enz. Met wijsheid, tact en vrijmoedigheid niet kunnen laten te spreken. Ongevraagd, maar toch het niet kunnen laten om te belijden.

Het vierde verschil. Op het eerste plaatje zien we Petrus, hij wil niet opvallen, hij verloochent, waarom? Waarom? Omdat het hem gaat om zichzelf: hoe kom ik hier zonder kleerscheuren doorheen? Zonder spot, zonder narigheid. Hoe loop ik geen averij op, hoe kom ik zonder nadeel hier weer weg? En daar gaat hij heel ver in: desnoods vloekend en zwerend.

Maar dan daarnaast: Handelingen 2. Petrus gaat staan, hij verheft ongevraagd zijn stem, waarom? Waarom? Hij wil dat zij het horen en dat het tot hun oren ingaat. Dat zijn het appél zullen verstaan en zich zullen bekeren. Dat zij tot geloof komen en gered worden. Dat zij hem kunnen maken en breken dat zij zo. Ze hebben net Jezus Zelf weggeschreeuwd: kruist Hem, kruist Hem. Dus als hun muts verkeerd staat dan roepen ze dat van Zijn getuige straks ook. Maar Petrus verlangt dat zij tot geloof en bekering komen. Een groot verschil, ook nu nog. We trekken het weer door. Dat ene plaatje: het gaat ons erom dat wij zonder schade verder kunnen. Wat voor schade dan ook, in populariteit of aanzien, of kansen of materieel. Als ze mij maar niet gaan benadelen of uitjouwen. Sta je op dat plaatje: herken je je daarop?

Of: verlangen dat zij tot bekering komen. Verlangen dat zij gered worden, tot geloof komen. O ja, je wilt de verhoudingen gaat laten blijven, maar je kunt niet laten om te laten merken: je moet behouden worden, jullie moeten gered worden. Het gaat om bekering en geloof, en daarin om leven of dood, eeuwig leven of eeuwige dood. En dat weten ze, dat hebben ze aan me gemerkt en van me gehoord.

Twee plaatjes. Aan de ene kant mensen die zich schamen voor God en Jezus, die het willen ontlopen om daarin op te vallen. Die aan zichzelf denken hoe ze er zo gunstig mogelijk uitkomen.

Aan de andere kant: mensen die anderen willen bereiken, op gelegenheden hopen en die zoeken, opkomen voor God en Zijn Naam en eer, zo graag anderen behouden en gered willen zien worden.

Wat een verschil! En wat zit daartussen? Wat maakt het verschil? Daar zit Pinksteren tussen. Daar zit de vervulling met de Heilige Geest tussen. Die maakt het verschil. Het wonderlijke verschil. Hij maakt zulke mensen als Petrus eerst was, tot Petrussen zoals in Handelingen 2. Dat doet de Heilige Geest. Die zoekt zulke mensen als op dat eerste plaatje. Mensen die zo zijn en zich daarin herkennen. Die zo in hart zijn en door schade en schande dat misschien ook gemerkt hebben. Zulke mensen, als u, jij en ik, zulke mensen maakt Hij tot belijders en getuigen.

Herkent u er zich in? In dat eerste plaatje? Of denk je bij jezelf: nou, ik schaam me heus niet hoor. Ik zou niet weten waarom. Iedereen mag weten dat ik geloof en christen ben. Dat zal mij niet gebeuren, ik heb ook mijn woordje wel klaar, dus ik zal heus niet me angstig en schamend in een hoekje terugtrekken. Denkt u dat? Dat had Petrus ook ooit gedacht. Al zullen ze allemaal, dan ik toch niet.... En toen, juist toen, viel hij. Viel hij vreselijk. En moest hij erkennen: ik ben zo iemand die zich schaamt voor de Heere en Zijn Naam. Die zoveel pijn en smart toevoeg aan het lijden van de Heiland.

2 hoe de Heilige Geest dat doet

Maar hoe doet de Heilige Geest dat? Hoe maakt de Heilige Geest iemand tot belijder en getuige?

Daarop geven we drie antwoorden. Allereerst zien wij bij wie de Heilige Geest dat doet. Dat doet Hij, zie Handelingen 2, en dat was vreselijk schokkend, bij de volgelingen van de Heere Jezus. Kijk, die uitstorting, vervulling met de Heilige Geest was belofte van de laatste dagen. Joel 2 bijvoorbeeld. Er zou een tijd komen dat jongen en ouden, mannen en vrouwen vrijmoedig zouden gaan spreken over de grote werken Gods. Dat had God beloofd. Hij zou Zijn Geest uitstorten. En op wie doet Hij dat nu?

Niet op de farizeen, de Schriftgeleerden, de leidslieden, ambtsdragers en theologen van die tijd. Niet op hen. Niet op degenen die dachten en vonden dat zij eigenlijk vooraan in de rij stonden. Dat zij eigenlijk God het beste dienden. Dat zij beter waren dan de rest. Ik dank U dat ik niet ben zoals die anderen. Niet op hen. Maar op de volgelingen van Jezus van Nazareth.

De vervulling met de Heilige Geest valt niet vanzelf samen met het ambtsdrager zijn of leidinggevende zijn. Valt niet vanzelf samen met het meetellen en bekend zijn in de kerk. En de vervulling met de Heilige Geest verdraagt zich niet en nooit met hoogmoed. Met het voor eigen gevoel uitsteken boven anderen. Met het zichzelf beter vinden dan zovelen die maar laks en lauw en slordig het op zijn beloop laten. En van jezelf denken: ik snap dat niet, ik kan dat niet begrijpen dat iemand zo laks en lauw is. Ik ben zo niet. Zij worden sowieso niet vervuld met de Heilige Geest. Zelfverheffing en vervulling met de Heilige Geest zijn water en vuur. Blij en ver van elkaar vandaan.

De vervulling van de Heilige Geest komt bij hen die Jezus volgen. De volgelingen van Jezus van Nazareth.

Maar hoe dan? Dat is het tweede. Hoe worden zij, en wij, vervuld met de Heilige Geest? Wat is er gebeurd tussen Lucas 22 en Handelingen 2? Er is geen bijeenkomst geweest met veel muziek. Met veel mensen. En veel oproepen. Nee, geen massa samenkomst met opzwepende muziek en teksten heeft God gebruikt.

Wat dan wel? Hij heeft hen de Schriften geopend. Lucas 24:27 en 32, Lucas 24:45 geven het aan. Jezus heeft de Schriften uitgelegd en hun verstand geopend zodat zij de Schriften verstonden. Dat heeft Petrus verder in Handelingen 2 uitgelegd. Het Oude Testament spreekt van Iemand Die Heere en Christus zal zijn. Psalm 16 en Psalm 110. Iemand Die zal opstaan uit de doden en zal zitten aan Gods rechterhand. Denk ook aan Psalm 47 van Hemelvaartsdag. Die zal tot Heere en Christus zijn. Die zal als Heere zondaren tot Zijn eigendom maken. Overzetten uit de duivelse regime in de heerschappij van God. Beschermen en zegenen. En eens eeuwig tot Zich nemen. En als Christus zal Hij hen zalven met Zijn Geest zodat zij nieuwe gezindheden krijgen. Verlangen om God te dienen, Zijn geboden te onderhouden. Haat en verdriet over de zonde.

En nu heeft de Heere hun verstand geopend zodat zij zien in de Schriften: Degene Die dat komt doen, dat is de Man van Nazareth, Die gekruisigd was. Jesaja 53 en Psalm 22 spreken nu duidelijke taal. Die Heere en Christus, is de Gekruisigde Jezus. Diegene Die zondaren tot eigendom van God maakt en hun leven vernieuwd dat is Hij. Dat is Hij, Die stierf aan het kruis. Vergeving van zonden en het dragen van de straf dat is het wat vrede en nieuw leven geeft.

Door Hem. Dat betekent niets van mij komt in aanmerking. Alles van mij is onvolmaakt en zondig. Alles is onrein. Elke daad, elke gedachte, elke bedoeling, elk motief, is onzuiver, onrein. Zo Gij in het recht zou treden en gadeslaan onze ongerechtigheden, wie zal dan bestaan? Zijn werk alleen: dragen van de schuld en straf, volbrengen van

de wet is de poort tot de vrede met God en het nieuwe, bekeerde leven. In Zijn werk als Gekruisigde vind u vrede en nieuw leven.

En dat brengt de Geest tot ons. In Jezus' kruisdood ligt vrede met God en nieuw, bekeerd leven. En daar buigt u voor, of daar blijft u voor of naast of tegenin. Buigen of blijven. Buigen in geloof en overgave, of blijven in verwerping en verachting. Eén van de twee! Buigen door genade, door de heilige Geest, of blijven in verachting door eigen verzet en eigen ongeloof, eigen ongeïnteresseerdheid.

Bij Petrus en de anderen was het dat eerste geweest. Dankzij de Heilige Geest gebogen voor dat werk van Jezus. En bij wie dat ook gebeurde daar leeft het: vrede met God en nieuw leven is te danken aan Jezus' kruisdood. Hij voor mij. Hij gaf Zichzelf voor mij. Zo diep, zo liefdevol, voor mij, de grootste der zondaren. Niet verstoten, niet voorbijgegaan, maar Hij voor mij daar ik anders de eeuwige dood had moeten sterven. En Hij om mij: het was om mij, om mijnentwil, ik deed Hem het aan, ik heb het Hem aangedaan, mijn zonden sloegen en wonden Hem. Verootmoediging en verwondering strijden om voorrang.

Alle jubel, alle getuigenis en belijdenis wat hier niet van weet is hol en leef en klinkt in Gods oren vals. Het belijden en getuigen komt op uit de bron van verootmoediging en verwondering over Jezus' kruisdood en offer. Zo zorgt de Geest ervoor dat Petrus daar staat, zijn stem verheft en getuigt en belijdt.

En dan? Hoe komt het dan dat Petrus inderdaad zo spreekt en getuigt? Want doet iedereen die Jezus kent dat altijd? Nee, maar dat komt ten derde omdat het Pinksteren is geweest: De Heilige Geest heeft Petrus vervuld.

En de Heilige Geest is onderpand van de hemelse zaligheid. De Heilige Geest is een scheut uit de hemelse zaligheid. Een handvol oceaanwater. En dat betekent dat de Heilige Geest met Zich meebrengt vreugde. Want de hemel is vreugde. Vreugde in God, in Zijn heil, in Zijn eer en Naam. Die vreugde brengt de Heilige Geest. En dat betekent dat de Heilige Geest liefde met Zich meebrengt. Want de hemel is liefde.

Liefde van God en tot God, liefde van Jezus en tot Jezus. En de Heilige Geest brengt heiligheid mee. Want de hemel is vol van heiligheid. Gerichtheid op God, gerichtheid op Zijn eer en lof, gerichtheid op Zijn wet en geboden. De Heilige Geest brengt mee: hemelse vreugde, liefde en heiligheid. Op Christus kosten.

En wat is nu vervuld met de Heilige Geest? Heel eenvoudig voor te stellen: je neemt een pan, uit de keuken, je neemt een pan en daar

giet je water in. Een bodempje, een kwart vol, half vol drie kwart vol, helemaal vol, en dan blijven gieten, dan stroomt het eruit en erover. Dat is vervuld, overvloeiend, overlopend. Dan giet God Zijn Geest uit en liefde, vreugde en heiligheid vullen je hart, een kwart, half, drie kwart, helemaal en dan nog meer, dan stroomt het over, dan ga je erover praten en zingen en belijden en getuigen. Waar het hart van vol is loopt de mond van over. Dus ja, het zegt wel wat waar je altijd maar over praat. Het zegt ook wat als je nooit, nooit over God en Zijn dienst praat. Want de Geest vervult. En sinds Pinksteren is dat wat God geeft. Wil geven aan ieder die gelooft in de Gekruisigde.

Hij heeft Zijn Geest gegeven aan de Gemeente. Zijn Geest woont in de Gemeente. Daar regent het van de Geest, daar giet het van de stromen van de Geest. Vooral in Zijn dienst, onder de prediking, vooral boven een open Bijbel. Hij vervult met de Heilige Geest. En je bent als Petrus in Handelingen 2:14. Je verlangt te spreken, zoekt gelegenheden, komt op voor Zijn Naam en hoopt zo dat zij zich bekeren en tot geloof komen.

Weet u wat daarom zo eruit springt? Dat verootmoediging begint bij de gelovigen. De ware gelovigen. Als ik moet zeggen: ik leef zo onder de maat. Ik ben niet wat ik hoor te zijn. Vervuld van de Geest. Ik belijd en getuig niet, of zo moeizaam, of alleen als het echt, echt niet anders kan. Ik ben zo weinig verwonderd over Jezus' offer, zo weinig met hemelse liefde, vreugde en heiligheid vervuld.

Hoe komt dat? Ja, dan is de Geest bedroefd. In de prediking als die niet zuiver is. In de kerkenraad als daar de liefde en de waarheid niet heersen. In de Gemeente als daar licht over de zonde wordt gedacht. Slordig wordt omgegaan met Zijn inzettingen en geboden. Het moet maar een beetje kunnen zoals we het willen. In kleding, in mediagebruik, in geldbesteding, in muziek luisteren en uitgaan, och het moet maar zo zoals we het doen. Zonde licht achten en slordig omgaan met God, niet eens grondig onderzoeken of het wel naar Gods wil is. Niet bang om te zondigen, eerder bang om iets te kort te komen.

Laten we dan smeken en bidden. Smeken en bidden om de Heilige Geest. O Heilige Geest, keer weder! Steeds weer. Ja, want mijn hart is geen pan, eerder een vergiet. Ik raak het weer kwijt, ik vermors het. Als ik gisteren vervuld was, dan ben ik vandaag weer leeg. Dagelijks bidden om de Heilige Geest, om vervulling. Vervulling van de kennis van de Gekruisigde, van hemelse vreugde, liefde en heiligheid. En ik zal spreken omdat ik het niet laten kan en niet laten wil.

Amen